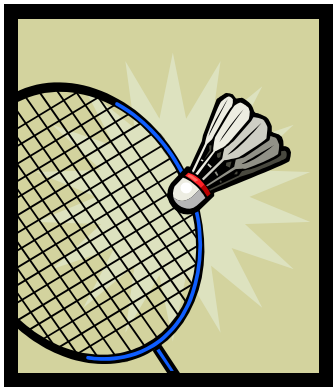


Atletiek

Afscheid van een monument.
Als nieuwbakken voorzitter van de afdeling atletiek was het voor mij een verrassing: Tony Martens gaat zijn mandaat als voorzitter van het KAVVV niet meer verlengen.
Van mijn voorganger Paul Paulussen had ik wel gehoord van Tony en zijn inzet voor de sport in al haar facetten.
Op mijn eerste vergadering werd ik door hem onmiddellijk vlot welkom geheten alsof ik er reeds lang bij hoorde.
Ik mocht Tony ervaren als een man met een brede belangstelling voor alles wat er rondom ons gebeurt , positief of negatief.
Zijn afscheid zal ongetwijfeld een leemte achterlaten waardoor wij allemaal een tandje bij zullen moeten zetten om de werking van het KAVVV , dat hem zo nauw aan het hart ligt , vlot verder te laten draaien.
Tony , bedankt en steeds welkom bij de afdeling atletiek.



BADMINTON

Beste Tony,
In vergelijking met jouw staat van dienst, zijn wij nog een piepjong bestuur en kunnen we nog niet putten uit massa's herinneringen.
Maar wat we wel kunnen, is getuigen van de opmerkelijke wijze waarop jij aan het hoofd stond van de K.AVVV. Met een uitzonderlijke precisie wist jij elke vergadering te stofferen met anekdotes, behaalde successen en randinformatie.
Ook was jij de man die in spannende situaties met een kwinkslag iedereen weer op het rechte spoor kreeg.
We willen jou van harte danken voor de, weliswaar te korte, maar aangename en vlotte samenwerking.
Je bent vanaf nu onuitwisbaar in ons geheugen geprint als DE voorzitter van K.AVVV.
En jouw opvolger… 't zal ne straffe moeten zijn!
We wensen je van harte nog vele jaren toe in uitstekende gezondheid en hopen je in de toekomst nog eens te mogen begroeten om samen een glas te heffen.
Rudi Van Heuckelom, voorzitter, mede in naam van Jos Pauwels (ere-voorzitter), Emanuel Budini (verantwoordelijke tornooien), Pierre Cleemput (verantwoordelijke seniorentornooi) en
Walter Van Mele (secretaris)

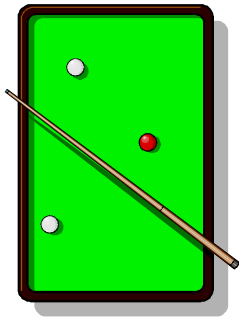




BASKETBAL

Beste Tony,
Met pensioen …
tijd om andere dingen te gaan doen.
* * * * *
Bedankt voor de vele leuke jaren,
ik vond het fijn dat we collega's waren.
Merci ook voor de ervaring die ik op mocht doen,
en de vriendschappen als zoete herinneringen voor en na uw pensioen.
* * * * *
De deur nu stilletjes dichtgedaan,
tijd om een nieuwe weg op te gaan …
* * * * *
Met pensioen gaan,
de zakelijke plicht is nu gedaan,
maar als God het u wil geven,
genieten van weer een ander stukje van het leven.

Van de afdelingsvoorzitter basketbal



BILJART

Mijn eerste ontmoeting met Tony Martens moet omstreeks november 1988 geweest zijn, op de maandelijkse vergadering van de raad van beheer van de toenmalige A.V.V.V. De afdeling biljart zou in 1989 het 35 jarig bestaan vieren. Onze toenmalige voorzitter Rik Vrancken, en ik, als secretaris van de afdeling, werden uitgenodigd op de raad van beheer om de financiële mogelijkheden van de viering te bespreken. Ik herinner mij nog goed het binnenkomen in het vergaderlokaal op de eerste verdieping in het lokaal van Nationale Bank, waar de volledige raad van beheer had plaatsgenomen rond, nota bene, rond het biljart. Enkel de lampen boven het biljart brandden, zodat het geheel meer weghad van een gezellig onderonsje dan van een vergadering. Het resultaat van ons bezoek was dan gelukkig positief.
Na overlijden van Rik Vrancken en mijn aanstelling als voorzitter van de afdeling door Edgard Tubbax werden de contacten met Tony frequenter door het bijwonen van de algemene vergaderingen. Deze eindigden steevast aan het toogje van Nationale Bank, en later in het Huis van de Sport, met een frisse pint, en een geanimeerd gesprek.
Na het overlijden van Hilaire Pintens, sprak Tony, die ondertussen het algemene voorzitterschap van de federatie op zich genomen had, mij aan met de vraag of ik geen deel wou uitmaken van de Raad van Bestuur in vervanging van Hilaire. Ik geloof dat ik niet onmiddellijk een antwoord wist, omdat ik verwonderd en tevens vereerd was, maar stemde uiteindelijk wel toe. Door de jarenlange samenwerking in de Raad van Bestuur leerde ik de leden, maar Tony in het bijzonder, kennen en appreciëren als gedreven, hard werkende mensen om onze sportfederatie vooruit te duwen. Als algemeen voorzitter inspireerde Tony iedereen die met hem in contact kwam om het altijd beter te doen dan voorheen. Waar andere omnisportfederaties leden en clubs zagen afhaken, bleef onder zijn impuls de ondertussen koninklijke geworden K.A.V.V.V. haar marktaandeel behouden en zelfs lichtjes toenemen. Hij belichtte het meest van al de populaire benaming van de federatie, “ de Vriendenclubs”. Want uiteindelijk was dat volgens hem de essentie, het sporten met vrienden onder elkaar, met nadien een gezellige pint en een gezellige babbel. Tony is hier de verpersoonlijking van, en vriendschap is een waarde die hij hoog in het vaandel draagt, dat heb ik in de jaren van samenwerking mogen ondervinden.
Op 1 april zal hij, na bijna 64 jaar activiteit op verschillende niveaus, de fakkel door geven. De opvolger(s) wacht de zware taak om onze K.A.V.V.V. verder in goede banen te leiden, zoals Tony dit gedurende een twintig jaar deed. Om een oud scoutsliedje te parafraseren, Tony, dit is geen afscheid, want wij zien elkander weer. Hopelijk nog meermaals in de schoot van de K.A.V.V.V. als gast die altijd welkom is, en dit nog voor een hele lange tijd.
Eddy Elst.



BOWLING

Niet alleen op zakelijk en sportief niveau is Tony Martens voor mij steeds een voorbeeld geweest maar ook op menselijk vlak was hij altijd een bijzonder persoon om naar op te kijken. Onze raakpunten waren op sportief vlak tennis, golf en de KAVVV. Maar ook de journalistiek is lang een gemeenschappelijk punt geweest. Tony werkte jaren voor de grote kranten in België, ik doe dit nog steeds voor de GVA. Zijn brede wereldkennis en zin voor humor hebben bij mij steeds bewondering uitgelokt. Ik wens hem dan ook van harte te bedanken voor al die mooie jaren aan het hoofd van onze geliefde vriendenclubs. Het ga je goed, Tony, en nog vele gelukkige jaren met vrouwtje Lisette toegewenst ! En moest hij zich dan op een dag toch eens vervelen dan is hij uiteraard steeds welgekomen bij onze afdeling Bowling voor een natje en een droogje ! Wij kijken daar alvast naar uit.
Arny Goossens
Voorzitter Afdeling Bowling



DAVY

Beste Tony,
Er zijn van die momenten…
Elke dag kruisen mensen elkaars pad. Nieuwe mensen die je leert kennen, anderen die je uit het oog verliest. De meesten van hen spelen slechts een figurantenrol in je levensfilm, maar sommigen schoppen het een stuk verder en vertolken een hoofdrol. Wel, Tony, in alle eerlijkheid, kan ik zeggen dat jij een hoofdrol vertolkt sinds de dag dat we elkaar voor de eerste keer ontmoetten.
Het was een prachtige zomeravond in de maand juli 1999…mijn allereerste keer dat ik in het Huis van de Sport binnenkwam, en met jou plaatsnam aan de grijze, ronde tafel in het secretariaat. Na een korte voorstelling, begon je honderduit te vertellen over de geschiedenis van 'De Vriendenclubs'. Meteen merkte ik hoe gepassioneerd en boeiend je kon vertellen over die tijd van toen, de stichting, de beginperiode en de verdere uitbreiding van de net koninklijk geworden AVVV. Hoeveel uren hebben we intussen niet samen doorgebracht aan diezelfde ronde tafel? Heel wat anekdotes en problemen binnen de KAVVV zijn die afgelopen twaalf jaar de revue gepasseerd. Altijd trachtte je op een waardige, gepaste en diplomatische wijze een oplossing te zoeken waarmee beide partijen zich konden verzoenen. Hoeveel beleidsplannen werden er niet uitgewerkt? Hoeveel begrotingen werden er niet opgesteld? Hoeveel onkostennota's werden er niet nagekeken?
Uiteraard waren het ook niet altijd de Vriendenclubs die op tafel lagen. Geregeld ging het er wel eens luchtiger aan toe. Meerdere boompjes werden opgezet over 'den Beerschot', 'den Antwerp' en SK Beveren. Ook tennis met Clijsters en Henin kwamen regelmatig ter sprake; zelfs Ilse Demeulemeester, Boer zoekt vrouw en Mijn restaurant kwamen steevast aan bod. En altijd was er wel de interesse die je betoonde voor het thuisfront, de kids, den bouw, de sportieve prestaties,…
Er zijn van die momenten echter dat je hoopt dat je ze nooit zal moeten meemaken. Maar helaas, we kunnen de tijd niet stopzetten of terugdraaien. De dag dat je je afscheid aankondigde als algemeen voorzitter was zo'n moment dat ik hoopte dat er aan onze samenwerking nooit een einde zou komen. Helaas zullen we niet anders kunnen dan jouw beslissing om er mee te stoppen moeten aanvaarden en respecteren.
In elk geval zal ik je steeds herinneren als een zeer aangenaam persoon om voor en samen mee te werken. Je wilskracht, je diplomatie, je humor, je beleving zullen me steeds bijblijven; en nog vaak zal ik terugdenken…'Hoe zou Tony dit aanpakken?'
Tony, het is niet omdat je niet meer dagelijks aan onze ronde tafel zal zitten, dat we je ooit zullen vergeten. Een nieuw tijdperk breekt nu aan, een post-KAVVV tijdperk.
Geniet er van…het is je van harte gegund…
Davy Van Bogaert, Sporttechnisch Coördinator



DRUKKERIJ VAN GOETHEM

Tony,
Er werd ons gevraagd een tekstje te schrijven.
Niet eenvoudig maar we gaan toch ons best doen.
In 2006 namen wij de drukkerij van André en Linda over. André introduceerde mij bij de klanten. Jij Tony was een klant die bij ons op bezoek kwam, alleen of samen met andere voorzitters.
In het begin was het nog wat zoeken, ook al zei jij ons steeds weer… “meneer Martens, het is Tony hé”.
In het begin was het niet zo gemakkelijk. Er werd ons namelijk gezegd dat jij meneer Martens was.
Na een tijdje werd het dus Tony en daar waren we wat blij mee.
We werden begin 2007 en al de jaren nadien uitgenodigd op jullie nieuwjaarsreceptie, ook op andere gelegenheden, vond jij mocht de drukkerij niet ontbreken.
Dit schrijven zien we als een eerbetoon aan jou.
Een dankwoord omdat de drukkerij al zoveel jaren jullie leverancier mag zijn. Het drukwerk is de laatste jaren enorm geëvolueerd. Vroeger kenden we typo-, offset-, zeefdruk. Nu ligt ondertussen meer de nadruk op het digitale printen.
Het voordeel is de snelheid waarmee alles kan klaar zijn.
Nu je definitief besloten hebt om je taak over te dragen, rest ons alleen nog je veel mooie, zonnige dagen samen met Lisette toe te wensen.
We rekenen er wel op dat als je in Mortsel bent, je bij ons een tas koffie komt drinken.
De deur staat altijd voor jullie open!
Het ga je goed.
Kris en Els



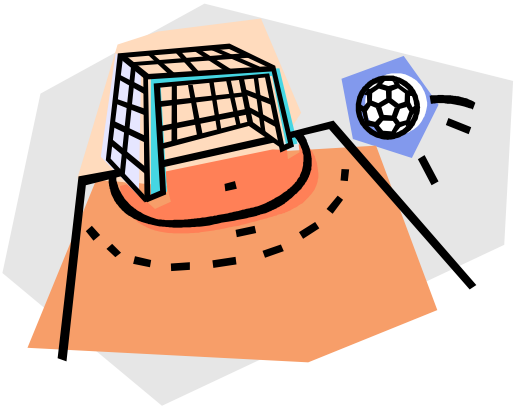
INGE

Onze eerste ontmoeting, Tony Martens en ik! Tja die was voor mij niet ontspannen en ongedwongen maar eerder onzeker en onrustig. Het was op een morgen, rond 10u herinner ik me, hadden afgesproken op het secretariaat. Mijn eerste indruk van Tony was, een beetje zenuwachtig, en niet zo heel goed meer te been. Maar wat mij toch het meeste opviel was zijn gedrevenheid, zijn passie en bezorgdheid voor “De Vriendenclubs”. Een beetje terughoudend komt het gesprek op gang, Eddy Elst was hierbij aanwezig, het was namelijk mijn sollicitatiegesprek. Nu begrijpen jullie allemaal waarom dit zo stroef verliep, maar thans met een gunstig verloop, daar ik vanaf 1 februari 2009 de nieuwe administratieve coördinator ben van “De Vriendenclubs”. De gedrevenheid bij Tony had ik niet overschat want dagelijks bracht hij ons een bezoekje op het secretariaat. Zo leerde ik de passionele man, beter en beter kennen.
Naarmate enkele maanden verstreken, bloeide Tony uit tot een zeer trotse, keurige en gracieuze man. De littekens van zijn ongeluk vervaagden en de energieke en levenslustige Tony kwam terug tevoorschijn. Weer, wind of regen niets hield Tony tegen om zijn dagelijks bezoek af te leggen. Hij nam de tijd om alle onkostennota’s grondig na te kijken. We hielden elkaar up to date en dat ging elke dag op dezelfde manier “En nog nieuws”. In begin was Tony bezorgd, er was geen inwerkperiode voor mij, en “De Vriendenclubs” daar mocht niks verkeerd lopen. Uiteindelijk zien we na verloop van tijd, een gemoedelijke en berustende Tony die mijn vaardigheden en bekwaamheden vertrouwt. Ons wederzijds respect naar elkaar toe, op zowel persoonlijk als zakelijk vlak, creëert een zekere band, een rode draad. Je hebt geen idee hoe ik Tony bewonder en respecteer. Doe het verdomme maar eens na op zijn leeftijd! Soms moet hij weleens zoeken naar een naam of iets anders in zijn geheugen, daar wordt hij lastig en geïrriteerd van. Wees gerust Tony, dan heb ik al op jonge leeftijd last van alzheimer hoor! Als ik ooit het geluk mag hebben om zo oud te worden als jij, Tony, zo gezond en kwiek dan word ik een gezegende vrouw. Als ik dat aan hem vertel, dan lacht hij, en het eerbetoon gaat volledig naar zijn Lisettje. Zij houdt mij jong, zegt hij met fierheid! Zijn hart en ziel behoren toe aan “De Vriendenclubs”. Onze Tony Martens is één van de hoekstenen van de federatie en mag nooit vergeten worden. Het viel mij heel zwaar toen ik hoorde dat Tony zijn fakkel van voorzitterschap ging doorgeven. Eigenlijk was ik eerst een beetje boos, teleurgesteld, verdrietig en zelfs bevreesd. Algemene Voorzitter Tony Martens, een man van zijn woord, een heer, een diplomaat, mede grondlegger van “De Vriendenclubs”, capabel, gedistingeerd, rechtmatig en betrouwbaar, verlaat ons. En ik weet dat het voor vele onder ons, met pijn in het hart zal zijn, maar voor alles is een tijd, een tijd van komen en een tijd van gaan. En Tony heeft gekozen dat het nu zijn tijd is van gaan. Allerliefste Tony, je bent een groot man en ik zal je missen uit de grond van mijn droevig hartje. Geniet nog, van je ten langen leste en welverdiend pensioen met je maatje en toeverlaat, je vrouwtje Lisette. Toch durf ik erop te hameren, dat het gezegde, uit het oog, uit het hart, niet van kracht zal zijn. Want jij hebt een speciaal plekje verworven in mijn hart en ik hoop en vertrouw erop, dat je ons niet volkomen verlaat en toch nog vrijblijvend een bezoekje brengt.
“De Vriendenclubs” en Tony Martens is een eenheid, en jouw competentie, kennis en inzicht zijn en blijven essentieel voor de optimale werking van onze federatie. JIJ bent een sterke man en JIJ maakt ons sterk!
Inge de Oliveira Andrez
Administratief Coördinator



MINIVOETBAL ANTWERPEN

Tony Martens aan de wieg van Minivoetbal Antwerpen.
In 1968 werd het minivoetbal, echter toevallig, gesticht in de sporthal Schijnpoort mede door onze Algemeen Voorzitter Tony Martens.
Tony Martens bezocht de Sporthal Schijnpoort om tennisterreinen te huren en dit kon op voorwaarde dat er tevens een minivoetbalcompetitie zou opgestart worden In oktober werd er gestart met 12 ploegen. Dat was de start van 43 jaar minivoetbal. In januari 1969 was de afdeling reeds met 24 ploegen aangedikt. In de volgende jaren barste de afdeling uit haar voegen en moesten we een nieuwe locatie zoeken voor onze competitie. Deze werd de sportzaal Mariënborgh. Daar tevens ook voorzitter was van de tennisafdeling gaf hij de fakkel over aan een nieuwe voorzitter René Doms. Intussen stonden ook Walter De Borger en Fernand Claes, Werner Janssens en huidig voorzitter Paul Abs aan het hoofd van de afdeling .
Tony, we weten dat onze afdeling bij jou nauw aan het hart ligt. De ganse minivoetbalfamilie danken u voor de goede samenwerking en wensen u nog veel plezierige jaren samen met uw vrouw in goede gezondheid en hopen wij u nog eens te ontmoeten op de competitie van de minivoetbal.
Namens Paul Abs en de ganse ploeg van Minivoetbal Antwerpen
Krekels Henri



MINIVOETBAL BRABANT

Ons afdelingsbestuur was verheugd U te mogen verwelkomen op de ontmoeting tussen de Minivoetbalploeg van Antwerpen en Minivoetbal Vlaams Brabant
U waart de allereerste die de Supercup der Kampioenen heeft overhandigd aan Donald Meeus van voetbalclub Zavelenborre(Vlaams Brabant)
Achteraf was een zeer aangename verbroedering tussen de twee afdelngsbesturen, Eddy Elst en Uzelf. Het was voor ons een fijne avond

In naam van mezelf en gans het bestuur wil ik U en Uw echtgenote nog een zeer fijne tijd in goede gezondheid toewensen

Afdelingsvoorzitter Eddy Gregoir



PETANQUE ANTWERPEN

Beste Tony en Lisette,
Tony Martens is voor mij synoniem van “vriendenclubs” !
Zijn persoon is volgens mij weer te geven in een boek.
Het onderwerp sport noem ik ontegensprekelijk een zeer groot deel in zijn leven.
Vanaf de oprichting van onze geliefde sportfederatie is hij er nauw mee verbonden.
In navolging van onze stichter Gaston Willems gaf hij de A.V.V.V. de gewenste uitstraling.
Zeer belangrijk waren zijn contacten met Bloso, Stad en Provincie Antwerpen.
Als terechte vierde Algemene Voorzitter van de K.A.V.V.V. nam hij deze zware taak op zich.
Een zeker niet te vergeten fenomeen was de oprichting en zijn 50 jarig Voorzitterschap van de tennisafdeling.
Enkele merkwaardige festiviteiten waren het gouden en diamanten jubileum van de Federatie.
Dank voor al die prestaties en samen met Lisette nog vele jaren.
Jos Pauwels
Petanque Antwerpen



PETANQUE BRABANT

Beste Tony,
Binnen onze afdeling keken we even naar de hemel. Enkelen ogenblikken later verscheen aan de horizon het volgende :

,

M eesterlijke
A VVV
R outinier,
T oegewijd,
E xclusief,
N ieuwsgierig en
S EXY
T op Talent
O nmogelijk
N a te bootsen op
Y ou-Tube

Namens het bestuur en alle petanquers van Vlaams-Brabant … dank voor alles.Wij wensen jou en je vrouwtje … nog een lange en zorgeloze tijd van samenzijn.
Michel.



QUIZ

Tony, op een meiavond in 2004 had ik het genoegen met jou kennis te maken, het was de avond dat ik tot voorzitter van de quizafdeling werd verkozen. Ik weet nog zeer goed dat je me heel veel geluk wenste als opvolger van Marcel Van der Ven en je vertelde me dat je me bijzonder dankbaar was dat ik die taak op mij wou nemen.

Ik had al heel wat ervaringen meegemaakt qua vergaderen maar wat mij op mijn allereerste voorzittersvergadering opviel was de manier waarop je er in slaagde om elke vergadering in alle sereniteit te laten verlopen. In die 7 jaar dat ik jou nu ken heb ik mij een beeld kunnen vormen van iemand die zich voor 1000% inzet voor datgene waarvoor hij zich heeft geëngageerd, die mooie omnisportvereniging die nu al meer dan 60 jaar bestaat dank zij de inzet van tientallen vrijwilligers met jou daar nu al zoveel jaar als de kapitein aan het roer.

Waar ik het meest van kon genieten waren je toespraken op het jaarlijkse banket in januari. Op een sappige maar rake manier kon je lovende woorden over verdienstelijke Belgische sporters uitspreken maar evenzeer daar waar je meende dat de amateursport tekort was gedaan, de overheid de levieten lezen. Je kon in enkele korte zinnen een volledig overzicht van een jaar KAVVV geven met de nadruk op de bijzondere activiteiten.

Je hebt me, gedurende de weinige ogenblikken dat we elkaar onder vier ogen konden spreken, meermaals toevertrouwd dat je dit toch niet eeuwig kon blijven doen, maar dat je bang was voor de toekomst. Tony wees gerust je hoeft niet bang te zijn, al je medewerkers en ikzelf zullen ons belangloos blijven inzetten om onze medemensen wekelijks hun geliefkoosde hobby te laten uitoefenen. Ik wens je nog heel veel gelukkige jaren met Lisette en we hopen op je wijze raad altijd beroep te mogen doen. Bedankt voor je jarenlange inzet, het ga je goed.

Mon De Koninck



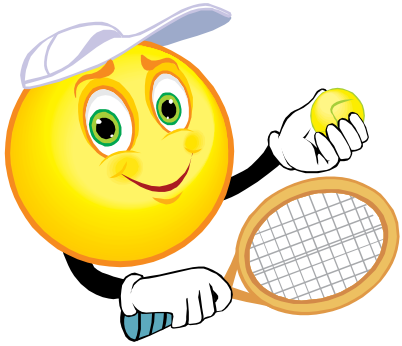
SNOOKER

Afdeling snooker,

Wij hebben Tony Martens leren kennen als wij in het bestuur van de afdeling snooker zijn gekomen in 1986.Tony kwam regelmatig een kijkje nemen als wij een tornooi of kampioenschap hadden.Hij was niet alleen geïnteresseerd in de diverse sporten maar had ook aandacht voor de personen die zich met de afdelingen bezig hielden.Zo is Tony met zijn vrouwtje ook op het feestje van mijn 50ste verjaardag geweest (zie foto)Wij hebben Tony door de jaren leren kennen als een goed mens en een goede voorzitter voor al de afdelingen in onze federatie.
Wij wensen hem en zijn vrouwtje Lizette nog veel jaren van geluk en gezondheid toe.
Tony we zullen je missen.

Nico en Cor Zuiderwijk
Afdeling snooker.

TAFELTENNIS



TENNIS

TONY, DE GOEROE VAN ANTWERPS RECREATIE TENNIS

Toen ik in 1995 na een banaal tennisongeval, er een poosje tussenuit was werd ik gecontacteerd door Dhr. Tony Martens. Of ik geen interesse had voor KAVVV. Door zijn inpraten en gezapige uitleg hapte ik toe. Zijn enthousiasme en kennis overdragen aan ons, bleukes , was een makkie voor hem. En je ziet, tot wat het heeft geleid. Niettegenstaande het leeftijdsverschil hebben wij een vriendschappelijke relatie uitgebouwd. Toen ik in 2007 als chinese vrijwilliger het vaandel van Tony overnam en voorzitter werd , heb ik het reeds gezegd. Er gaat niet alleen een pak kennis verloren maar evenzeer kennissen. Want hij kent “God en klein Pierke”. Hij was zelf ook gekend zoals ze in’t Antwerps zeggen “lijk ne kwaaie frank”. We gaan Tony zijn niet te evenaren speeches missen. Zijn prachtige teksten, die hij uit zijn mouw schudde alsof het niets was. Zijn verhalen, af en toe doorspekt met een grap en grappige anekdotes. Ik weet niet of het waar is? Maar hij heeft mij eens verteld dat hij met een bus medereizigers. Die hij op de één of andere louche manier binnenloodste bij de Paus. Ze hem op het Sint Pieters plein tijdens de audiëntie herkenden. De vraag werd toen gesteld “ wie is die persoon die naast Tony staat. Als trouwe Beerschot fan heeft hij de voorzitter van de rivaliserende voetbal ploeg “Antwerp” een poepje laten ruiken. Want deze heeft het voorzitterschap niet zolang volgehouden als Tony. Een van zijn minpunten is: . Als hij over de voetbal spreekt, heeft hij het over Beerschot. Jammer met zoveel sportkennis. Hij heeft niet alleen bij vriendenclubs schitterende resultaten geboekt. Hij heeft ook nog een tennisclub uit de grond gestampt. Smash T.C. Ik heb een vermoeden dat dit was om zijn vrouwtje Lisette een plezier te doen. Daar zij ook geen onverdienstelijke speelster was. Heelaas heeft deze club ondertussen “de pijp aan Maarten(s)” gegeven. En is dit stuk levenswerk teloorgegaan. Niets is eeuwig durend. Wij gaan zeker trachten om samen met de clubs, KAVVV, zijn andere oogappel, een lang leven te verzekeren. Ik ben er zeker van dat zijn naam in vele Antwerpse tennisclubs, klinkt als de Klokke Roeland in Gent. Tony zal zeker herinnerd worden als de voorvechter van het antwerps recreatie tennis. Als de man die ervoor zorgde dat tennis toegankelijk werd voor “Jan en alleman”. Ik ben er ook zeker van dat we in de toekomst Tony,nog wel zullen tegenkomen aan een tennisterrein. Want hij heeft zeker zoals iedere belg een baksteen in zijn maag. Alleen is dit bij hem gemalen baksteen,anders gezegd : gravel. Bedankt Tony voor de geleverde inspanningen voor KAVVV en tennis in’t bijzonder. ’t Was tof om met U samen te werken.

Theo Vissers
Tennisafdeling



VOETBAL ANTWERPEN

We kennen mekaar al lang en ondanks het feit dat mijn geheugen mij af en toe in de steek laat kan ik mij toch die eerste ontmoetingen nog herinneren.
Niet dat we toen met mekaar veel gesproken hebben, dat kon toen trouwens niet want
je was op die zaterdagavonden druk bezig op de kleine draagbare schrijfmachine, boven de gelagzaal van Drie Koningen, café van Stan Ockers in de Gemeentestraat te Antwerpen, gezeten in een klein kantoortje waar je vingers vliegensvlug over de toetsen vlogen om de uitslagen en de wedstrijdverslagen van de AVVV voetbalmatchen te verwerken. Waar is de tijd dat de kranten heel wat aandacht besteedden aan onze Federatie?
Echt beter leren kennen nam pas een aanvang in 1994 toen ikzelf mocht toetreden tot het toenmalige Hoofdbestuur en jij de fakkel als Algemeen Voorzitter mocht (moest) overnemen van Edgard.
In de loop van die jaren stond ik versteld van de enorme vrienden- en kennissenkring, die 'Den Tony' had weten te vergaren. Maar ja, wat wil je als je van je 19 jaar al betrokken waart bij de Federatie.
Eind mei ga je, ongetwijfeld met een lekker etentje onder U beiden, je 83ste verjaardag vieren.
Dat toont aan dat je zo'n 64 jaren een (zeer) groot deel van uw activiteiten hebt gespendeerd aan de Vriendenclubs! Fenomenaal !
Ik denk dat er weinigen in de huidige samenleving nog tot zoiets in staat zijn en ook de bereidheid zouden hebben om zo goed als al hun vrije tijd in deze onbezoldigde hobby te steken.
Vriend Tony, ik ga hier stilaan afsluiten want, nu het geen geheim meer is, ik moet nog wat inspiratie overhouden voor het artikel in Match en voor mijn speech van vandaag te schrijven.
Ik heb enorm veel geleerd van U en zou er nog heel wat van kunnen opsteken, maar dan moet ge toch nog een paar jaartjes Voorzitter blijven! Ja, ik weet het, dat is spijtig genoeg niet mogelijk omdat je besluit al geruime tijd vaststaat.
Alleen al Uw bekendheid in heel de Antwerpse sportwereld (en ook buiten de Provinciegrenzen) gaan we missen, laat staan de manier waarop je al die jaren, soms met strenge, soms met zalvende hand de problemen tot ieders voldoening hebt kunnen oplossen.
Reken maar dat ik in de toekomst nog dikwijls aan de telefoon zal hangen om raad te vragen, je nummers staan met stip aangeduid in mijn GSM!
Zeker dus tot binnenkort en maak de komende jaren samen met Lisette optimaal gebruik van jullie vrije tijd, uiteraard in de beste gezondheid ! Dat ik wil ik U dan ook zeer van harte toewensen mede in naam van al mijn Bestuursleden, medewerkers, clubs en scheidsrechters! Zonder U en Gaston Willems en nog enkele pioniers was er nooit een 'Vriendenclubs' geweest!
Ronnie Van Bouwel
Afdeling Voetbal Antwerpen



VOETBAL BRABANT

“Een hartelijk dankwoord en uiting van waardering aan ons aller sportvriend en bijzonder verdienstelijke Algemeen Voorzitter Tony Martens, vanwege Gilbert De Koninck, Afdelingsvoorzitter Voetbal Vlaams-Brabant – Oost-Vlaanderen”.

Reeds een veertigtal jaren geleden, in 1972, ben ik als sportliefhebber op vraag van enkele vrienden toegetreden tot de “K.A.V.V.V.-familie”.

In 1976 werd ik afdelingsvoorzitter van Voetbal Vlaams-Brabant – Oost-Vlaanderen, een functie die ik tot op heden nog steeds uitoefen.

In die periode was Gaston Van Reeth algemeen voorzitter, later opgevolgd door Edgard Tubbax en sedert 1994 was het de beurt aan Tony, om deze omnisportfederatie op een efficiënte en ambitieuze wijze uit te bouwen en te leiden.

Tony Martens was en is nog steeds een **all round sportman** in hart-en-nieren: zelf actief tennisser geweest, ooit sportjournalist met interesse voor en kennis van vele sporttakken, medestichter-pionier van het K.A.V.V.V., een echte “ervaringsdeskundige” …

En Tony kende ook zeer goed het **bedrijfsleven** met zijn management-, marketing- en communicatie-technieken, die hij succesvol introduceerde in zijn sport-netwerk.

Als gedreven manager met een zeker **charisma**, dat hij tot op vandaag bewaard heeft, kon en kan hij zijn medewerkers **enthousiasmeren**, en met een scherpe blik en **luisterend oor** ten gepaste tijde de juiste adviezen geven wanneer hij hierom werd gevraagd.

Tony ging nooit moeilijke uitdagingen uit de weg, en trachtte steeds samen met zijn team op een doordachte en intense manier **probleemoplossend en resultaatgericht** te werken.

Wat hem eveneens ten goede kenmerkt is zijn **inlevingsvermogen** en oprechte bezorgdheid over zijn medewerkers. Als iemand te kampen heeft met ziekte of andere privé-problemen, dan belt Tony regelmatig op om zich te vergewissen van de toestand en om steun te geven. Ik zelf ben de laatste jaren enkele keren gehospitaliseerd geweest, en de talrijke aanmoedigende woorden van Tony waren en zijn nog steeds deugddoend.

Tony steekt er als persoon “als het ware bovenuit”, letterlijk en figuurlijk. Wanneer hij een publiek toespreekt, of als hij een zaal binnen treedt, kijken vele toehoorders en aanwezigen naar hem op. Een natuurlijke gave die hij nog steeds ten goede weet te benutten.

En als voorzitter en drijvende kracht van het verbond, was/is hij de vele vrijwilligers-medewerkers enorm **dankbaar** en in zijn speeches benadrukte hij dit telkens graag op een hartverwarmende toon, wat uiteraard telkens uitmondde in een groot applaus.

Maar ondanks zijn aangename en dynamische verschijning, heeft Tony nu zelf beslist dat het tijd is om de fakkel op een gepaste en wel voorbereide manier door te geven, zeker gezien zijn hoogst respectabele leeftijd. Alleszins laat hij zijn opvolger een “mooie erfenis” na.

Vanuit onze afdeling, in naam van alle bestuursleden en aangeslotenen, bieden wij Tony graag nogmaals onze oprechte dank en onze trouw aan het/zijn K.A.V.V.V. , en we hopen alvast dat hij ere-voorzitter wordt, om aldus zeker nog betrokken te blijven bij onze activiteiten.

Beste Tony, het ga je goed, geniet nu nog meer van de vele andere “plezante dingen des levens” met je familie, en je mag fier zijn op je levenswerk.

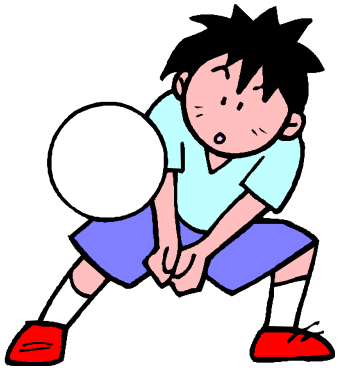
Tot zeer binnenkort !

Gilbert De Koninck



VOETBAL KEMPEN

Je was een goed voorzitter.
Dat zal nu wel iedereen zeggen. Wat een zegen dat je dit nog kunt lezen, want meestal wacht men te lang om zo'n woorden uit te spreken, men wacht tot men dood is.
Tony, ik ben niet zo een goed schrijver zoals jij. Ik kan het beter zegge dan schrijven. Dat weet je. Toch probeer ik mijn gevoelens op papier te zetten.
We hebben tijdens vergaderingen meer dan één keer met elkaar in de clinch gegaan. Het was nooit een persoonlijke kwestie, wel over een andere manier van werken. Zijn dan de Antwerpenaren dan toch een ander ras dan de Kempenaren? Zijn wij meer kemphanen?
Kiekens zijn we zeker niet en boerkes ook niet. Dat weet jij Tony. Jij kwam naar de Kempen met als groot principe: "iedereen gelijk voor de wet" . Wij hebben vastgesteld dat de interpretatie van een Kempenaar en een Antwerpenaar verschillend kan zijn.
Jij als algemeen voorzitter en ik als afdelingsvoorzitter Kempen voetbal hebben wel eenzelfde doel, dat is er voor zorgen dat onze spelers in de beste omstandigheden hun geliefde sport kunnen beoefenen.
Het draait rond dat ronde ding, die speelbal die in je handen kunt houden en waartegen je uw voet kunt plaatsen en daar dan veel plezier in hebben.
Dat hebben wij samen gemeen.
Ik hoop dat uw opvolger een bijdrage kan leveren in het overtuigen van mensen die vrijwillig willen meehelpen om die speler met die bal geluk te zien uitstralen, dan zijn we allen gelukkig.
Tony, voel je een gelukkig man. Je hebt je best gedaan en daarvoor mijn dank.
Jean Willekens
Voorzitter Afdeling Kempen Voetbal.



VOLLEYBAL

De afdeling volleybal en Tony Martens

Nadat ik afdelingsvoorzitter geworden ben als opvolger van Philibert Van Campen heb ik pas echt ondervonden hoe Tony achter zijn afdelingen staat. Niet alleen op feestjes of recepties, waar zijn aanwezigheid natuurlijk zeer sterk op prijs gesteld wordt en een blijk van waardering is naar de afdeling toe, zoals bij het afscheid van Philibert als afdelingsvoorzitter of het 50 jarig bestaan van onze afdeling. Maar ook met raad en daad bij problemen en zijn streng toezicht om de financiën zeker in evenwicht te houden.

Wat Tony vooral kenmerkt is zijn passie en vastberadenheid om recreatiesport de plaats te geven die ze verdient binnen het sportlandschap. Dit is niet gemakkelijk en zeker niet de laatste jaren waarbij alles draait om professionalisering en de bijbehorende financiële eisen.

Het was een voorrecht te kunnen samenwerken met een “grote mijnheer” als Tony Martens.

Tony en Lisette het gaat jullie goed en geniet nog van de komende jaren.

Paul Tersago



DE AFGEZWAAIDEN

Phil Van Campen
Sportief, intelligent, met vaderlijke bezorgdheid voor zijn afdelingen en zijn medewerkers in de K. A.V.V.V., zo hebben wij onze voorzitter leren kennen gedurende de twintig jaar van onze activiteit in de afdeling VOLLEYBAL
Als medestichter van onze bloeiende Sportfederatie heeft Hij zich jarenlang ingespannen, om steeds in samenwerking met BLOSO, de Provinciale Overheid, zijn Afdelingsbesturen en al zijn medewerkers te zorgen voor het voortbestaan en de uitbreiding van zijn AVVV.
Zijn bezorgdheid en zijn belangstelling voor al zijn afdelingen werd door onze leden erg op prijs gesteld en zijn aanwezigheid op vergaderingen en Kampioenenvieringen werd zeer gewaardeerd door alle leden, spelers, scheidsrechters en supporters.
Als Afdelingsbestuur van de Volleybalafdeling konden wij steeds volop rekenen op zijn vertrouwen en indien nodig de steun van ons Hoofdbestuur.
Dat Hij het zoveel jaren heeft volgehouden is wel het bewijs dat Hij met hart en ziel gebonden was aan ZIJN AVVV.
Ook zijn charmante Echtgenote mogen wij niet vergeten, de ontelbare dagen en uren dat zij haar echtgenoot moest afstaan aan de sport kunnen niet genoeg gewaardeerd worden.
Tony, de afdeling VOLLEYBAL dankt U hartelijk voor de SPORTIEVE PRESTATIE die gij op die manier verwezenlijkt hebt en wij wensen uw Echtgenote en Uzelf nog veel jaren samen en misschien af en toe nog een bezoek aan een of andere wedstrijd!

Marcel Van Bouwel
Beste Tony en Lisette,
De tijd vliegt voorbij als je heden ten dage merkt dat we mekaar toch al meer dan 60 jaar kennen.
In heel die periode stond (bijna) alles in het teken van de Vriendenclubs.
Eerst verzorgde je de persdienst en daarna stichtte je de tennisafdeling.
Ook bij de oprichting van enkele andere sporttakken was je betrokken partij.
Later kwamen de jaren dat we samen in het Hoofdbestuur zaten, een periode met veel hoogtepunten en plezier maar ook met een aantal problemen. We hebben in al die jaren heel wat ‘figuren’ de revue zien passeren, namen hoef ik je niet te noemen, die ken je nog beter dan ik.
Ook privé kwamen we goed overeen, waar is de tijd dat jullie beiden, Jos Pauwels en José en Maria en ik, zonder het van elkaar te weten, in Benalmadena, ieder in een ander hotel, verbleven.
Ik ben reeds enige tijd om diverse redenen gestopt met de Federatie maar ik hoor het je nog zeggen dat ge het niet tot je 80ste ging blijven doen. Ge ziet wel, uw besluit om ermee te stoppen staat vast en je wordt er 83 dit jaar!
Ik houd eraan jullie beiden nog vele gelukkige jaren in een opperbeste gezondheid toe te wensen.
Marcel Van Bouwel